

Th i bu i này còn cái gì không h giá nh ? Sách v , qu n áo, đ đi n t v...v... h giá!

Tôi c m m nh b ng đ i h c c c c mãi ch a tìm ra vi c làm, cũng nhào ra v a hệ bán sách đ i h giá. T Victor Hugo, Lev Tolstoy, Tagore, Dostoievski... đ n Khái H ng, Ngô T t T , Vũ Tr ng Ph ng... c th y đ u b “h” n m la li t. L m lúc ng i ch m h m nhìn xu ng các tên tu i t ng “vang bóng m t th i”, tôi th m h i:

- N n c i hay n n khóc, th a ch li t v ?

Cách đây ít lâu, m t ông lão hình dáng ti u t y mang đ n bán hai pho sách dày. M t cu n là “Hán Vi t T Đ i n” c a Đào Duy Anh do Khai Trí tái b n. Cu n kia là “Petit Larousse Illustré” in t i Paris năm 1973. Sách còn tinh t m m l m, h n ch nh n đã xài r t k . Th y giá r , tôi mua. Lo i n b n này đây, g p lo i khách biên bi t, bán cũng đ c l i.

Ngoài bìa và m t s trang ru t c a m i cu n, đ u có n đ u son hình ellipse: “Bibliothèque - Đô Bi - Professeur”. À, té ra ông lão v n t ng là giáo ch c. Th o nào! C t ti n vào ví r i mà ông c dùng đ ng nu i ti c, ngo nh l i nhìn nh ng tài li u - tài s n ph i đ t ru t bán đi. Ngoái mãi m y l n r i ông m i đ t chi c xe đ p cà tàng đ p v . M t ông đ hoe. Lòng tôi ch t se l i!

Chi u 25 T t. Ng i c nh các danh tác tôi v n lim dim, th p th m, ch m h m ra đ y. Qua đ ng không ai th y, lá vàng r i trên gi y. Sài Gòn ch có m a b i cho đ kh th Vũ Đình Liên. Nh ng b i đ ng thì tha h , đ kh th dân lê l t v đ ng nh tôi.

- Anh mua bánh bò, bánh tiêu?

M t ch hàng rong đ n m i. Tôi l c đ u. B ng ch s ng ng i ch m chú nhìn vào hai b t đ i n. Ch ng i th p xu ng, đ t s bánh bên c nh, c m h t cu n này đ n cu n kia l t l t. R i ch h i giá c hai. Ng n ng lúc lâu, ch nói:

- Anh có bán... tr góp không?

- Tr i đ t i! Ng i ta bán tr góp đ th , ch sách v , sách đ i h giá ai đ i bán tr góp? V l i, tôi nào bi t ch là ai, đ đâu?

- Tôi c n mua c hai - ch nói ti p - xin anh gi , đ ng bán cho ng i khác. Khi nào góp đ , tôi s l y tr n. Anh thông c m làm n giúp tôi.

Th y l , tôi h i chuy n m i v l . Đô Bi chính là th y cũ c a ch hàng rong. Ch Tám (tên ch) b t ng th y có đ u son quen, hi u ra hoàn c nh c a th y, b n n y ý chu c l i cho ng i mình t ng th n giáo đ c. Song, bán bánh bò bánh tiêu nào đ c bao nhiêu, l i còn nuôi con nh , không đ ti n mua m t l n n n ch xin tr góp.

Đi H Giá

Tác Giả: Saigon Echo s&#ut&#m
Thứ Năm, 26 Tháng 1 Năm 2012 16:57

Tôi c&#m đ&#ng quá, trao ngay hai b&# t&# đi&# n cho ch&# Tám:

- Ch&# hãy c&#m l&#y, k&#p làm quà T&#t cho th&#y. Tôi cũng xin l&#i đúng s&# v&# n mà thôi, ch&# à.
- Nh&#ng...
- Đ&#ng ng&#i, ch&# tr&# góp d&# n sau này cũng đ&# c.

Ch&# l&#y làm m&#ng r&#, cu&#ng quít tr&# tôi m&#t ít ti&#n.

- Chao ôi, quý hóa quá! C&#m &# n... c&#m &# n... anh nhá!

Mai l&#i, ch&# Tám tr&# góp ti&#p. Ch&# k&# :

- Th&#y Bi th&#m l&#m... G&#n T&#t, cô l&#i ng&# b&#nh... Th&#y nh&#n sách, m&#ng m&#ng t&#i t&#i t&#i ghê, anh à!... Th&#y cũ trò x&#a khóc, khóc mãi!

Tôi v&#t mu&#n nh&#y c&#n lên và hét to:

“H&#i ông Victor, ông Lev, ông Dostoievski... &#i! Ông Khái, ông Vũ, ông Ngô... &#i! Có nh&#ng th&# không bao gi&# h&# giá đ&# c! Có nh&#ng ng&#&#i bình th&#&#ng, vô danh ti&#u t&#t nh&#ng có nh&#ng ki&#t tác không h&# giá n&#i, đó là ‘T&#m lòng’ ”.